

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 1 lutego 2013 roku powódka (...) sp. z o. o. z siedzibą w P. wniosła o zasądzenie od pozwanej G. A. z siedzibą w P. (Francja) kwoty 806,11 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 października 2012 roku do dnia zapłaty i kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pismem z dnia 24 czerwca 2014 roku powódka wniosła o wezwanie do udziału w sprawie na podstawie art. 194 § 1 k.p.c. C. S. z siedzibą w P. (Czechy) oraz cofnęła powództwo i zrzekła się roszczenia w stosunku do G. A. z siedzibą w P. (Francja).

Postanowieniami z dnia 19 grudnia 2014 roku na podstawie art. 194 § 1 k.p.c. wezwano do udziału w sprawie w charakterze pozwanego C. S. z siedzibą w P. (Czechy) oraz umorzono postępowanie w stosunku do pozwanej G. A. z siedzibą w P. (Francja).

Odpowiedzią na pozew pozwana C. S. z siedzibą w P. (Czechy) wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwana zakwestionowała okres najmu pojazdu zastępczego oraz stawkę czynszu najmu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 sierpnia 2012 roku doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzony został pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność S. Ł.. Sprawca kolizji był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w C. S. z siedzibą w P. (Czechy).

(dowód: okoliczności niesporne)

W dniu 24 sierpnia 2012 roku zgłoszono szkodę w zakładzie ubezpieczeń. W dniu 29 sierpnia 2012 roku przyjęto uszkodzony pojazd do naprawy. W dniu 30 sierpnia 2012 roku doszło do oględzin przednaprawczych pojazdu przez przedstawiciela ubezpieczyciela, a w dniu 31 sierpnia 2012 roku wysłano do ubezpieczyciela sporządzoną przez serwis kalkulację naprawy do zatwierdzenia. W dniu 3 września 2012 roku dostarczono do serwisu kalkulację naprawy zatwierdzoną przez ubezpieczyciela. W dniu 3 września 2012 roku przystąpiono do naprawy pojazdu, którą zakończono w dniu 7 września 2012 roku i w tym samym dniu wydano pojazd poszkodowanemu.

(dowód: arkusz naprawy pojazdu najemcy – k. 48)

Od dnia 29 sierpnia 2012 roku do dnia 7 września 2012 roku S. Ł. użytkował pojazd zastępczy marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynajęty od (...) sp. z o. o. z siedzibą w P. na podstawie umowy najmu (...) nr (...) z dnia 29 sierpnia 2012 roku. Czynsz najmu wyniósł 1.856,11 złotych brutto.

(dowód: umowa najmu (...) k. 40-43; pełnomocnictwo – k. 49; (...) k. 47; oświadczenie dla ubezpieczyciela – k. 45; oświadczenie dotyczące czynszu i długości najmu – k. 46)

Na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 29 sierpnia 2012 roku S. Ł. przelał na rzecz (...) sp. z o. o. z siedzibą w P. wierzytelność – prawo do zwrotu kosztów z tytułu najmu w (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. pojazdu zastępczego, przysługujące mu w związku z wyżej opisaną szkodą komunikacyjną.

(dowód: umowa cesji wierzytelności – k. 44; pełnomocnictwo – k. 49; oświadczenie dla ubezpieczyciela – k. 45; oświadczenie dotyczące czynszu i długości najmu – k. 46)

Poszkodowanemu samochód zastępczy był niezbędny do dojazdu do pracy, do załatwiania spraw osobistych, do przewożenia aparatury kontrolno - pomiarowej oraz do opieki nad 85-letnim teściem. Poszkodowany nie dysponował innym pojazdem oraz nie korzystał z prawa do najmu pojazdu zastępczego z innego tytułu.

(dowód: oświadczenie najemcy – k. 50)

W dniu 14 września 2012 roku (...) sp. z o.o. wystawiła fakturę VAT nr (...) tytułem wynajmu pojazdu zastępczego marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w okresie od 29 sierpnia 2012 roku do 7 września 2012 roku (9 dni) opiewającą na kwotę 1.856,11 złotych brutto.

(dowód: faktura VAT – k. 52)

Pismem z dnia 19 września 2012 roku (...) sp. z o.o. zgłosiła szkodę. Pismo zostało doręczone w dniu 27 września 2012 roku.

(dowód: okoliczności niesporne; pismo z dnia 21 września 2012 roku – k. 53-56)

Pismem z dnia 27 września 2012 roku przyznano i wypłacono z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego kwotę 1.050 złotych uznając 7-dniowy okres najmu i stawkę w kwocie 150 złotych.

(dowód: pismo z dnia 27 września 2012 roku – k. 61)

Technologiczny czas naprawy pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), w celu doprowadzenia go do stanu sprzed szkody z dnia 24 sierpnia 2012 roku w realiach niniejszej sprawy nie powinien przekraczać trzech dni roboczych.

Biorąc pod uwagę dni wolne od pracy naprawa powinna być przeprowadzona w dniach od 29 sierpnia 2012 roku do 7 września 2012 roku.

Uszkodzony pojazd przebywał w serwisie od 29 sierpnia 2012 roku do 7 września 2012 roku (9 dni), z czego przez wszystkie dni zasadnie.

Stawki rynkowe czynszu najmu pojazdu zastępczego klasy samochodu T. (...) według cen obowiązujących na rynku (...) w okresie sierpień-wrzesień 2012 na okres 9 dni:

- dla zwykłego trybu najmu: od 72,35 złotych do 260,00 złotych netto za dobę;

- bezgotówkowo z polisy OC sprawcy szkody: od 153,65 złotych do 260,00 złotych netto za dobę

Uszkodzenia samochodu spowodowane kolizją z dnia 24 sierpnia 2012 roku pozwalały na dalsze użytkowanie pojazdu w tym stanie do czasu rozpoczęcia jego naprawy.

(dowód: opinia pisemna biegłego sądowego R. M. – k. 307-323)

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na okolicznościach przyznanych przez drugą stronę (okolicznościach niespornych), dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy oraz opinii biegłego sądowego R. M..

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego obowiązek przedstawienia dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów

mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne – art. 6 k.c. w zw. z art.3 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c.

Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Zgodnie z art. 659 § 1 k.c. przez umowę najmu wynajmujący zobowiązuje się oddać najemcy rzecz do używania przez czas oznaczony lub nie oznaczony, a najemca zobowiązuje się płacić wynajmującemu umówiony czynsz. Z kolei, zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Zgodnie z art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Zatem w sytuacji zaistnienia szkody ubezpieczyciel odpowiadający z tytułu ubezpieczenia OC za sprawcę szkody obowiązany jest do jej naprawienia w całości. Ta zasada odnosi się również do kosztów wynajmu pojazdu zastępczego, oczywiście w zakresie, w jakim pozostają one w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wywołującym szkodę, w tym wypadku z kolizją drogową.

W przedmiotowym procesie pozwana nie kwestionowała okoliczności zdarzenia, a także swojej odpowiedzialności (co do zasady) za wyrządzoną szkodę oraz ważności umów najmu samochodu zastępczego i cesji wierzytelności. Pozwana zakwestionowała zgłoszone w pozwie roszczenie co do wysokości - zakwestionowała długość okresu naprawy uszkodzonego pojazdu oraz będący jego odpowiednikiem czas korzystania przez poszkodowanego z pojazdu zastępczego, a także stawkę czynszu najmu.

Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c. w zw. z art. 223 k.p.c.), w konsekwencji, to na pozwanej spoczywał ciężar wykazania podnoszonych przez nią twierdzeń, że uzasadniony czas naprawy uszkodzeń powstałych w pojeździe poszkodowanego był krótszy, niż faktyczny czas naprawy tego pojazdu i pojazd nie musiał przez cały ten okres znajdować się w warsztacie naprawczym, a stawka czynszu była wyższa niż stawki rynkowe. Pozwana celem wykazania powyższego zgłosiła wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia uzasadnionego i niezbędnego czasu naprawy oraz wysokości stawek czynszu występujących na rynku lokalnym. Jak wynika z pisemnej opinii biegłego sądowego R. M., czas faktycznie niezbędny i ekonomicznie uzasadniony do dokonania naprawy wyżej opisanego pojazdu w celu doprowadzenia go do stanu sprzed szkody z dnia 24 sierpnia 2012 roku w realiach niniejszej sprawy powinien mieć miejsce od 29 sierpnia 2012 roku do 7 września 2012 roku. Uszkodzony pojazd przebywał w serwisie od 29 sierpnia 2012 roku do 7 września 2012 roku, z czego przez wszystkie dni zasadnie. Stawki rynkowe czynszu najmu pojazdu zastępczego klasy pojazdu T. (...) według cen obowiązujących na rynku (...) w okresie sierpień-wrzesień 2012 na okres 9 dni:

- dla zwykłego trybu najmu: od 72,35 złotych do 260,00 złotych netto za dobę;

- bezgotówkowo z polisy OC sprawy szkody: od 153,65 złotych do 260,00 złotych netto za dobę.

Pozwany zakwestionował opinię wyłącznie w zakresie przyjętej do porównania stawki 260 złotych netto wskazując, że strona internetowa firmy (...) nie istnieje. Na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2016 roku biegły podtrzymał opinię pisemną i złożył wydruk ze strony internetowej (...) R. z dnia 20 kwietnia 2016 roku (k. 353), z którego wynika, że firma ta stosuje stawkę w wysokości 260 złotych netto.

Opinia biegłego jest opinią jasną, logiczną i przekonującą. Po złożeniu przez biegłego ustnych wyjaśnień żadna ze stron opinii nie kwestionowała, nie wносиła o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej lub dowodu z opinii innego biegłego.

W konsekwencji należało przyjąć, że cały okres przebywania pojazdu w serwisie, a tym samym cały okres najmu pojazdu zastępczego był uzasadniony. Również przyjęta przez strony umowy najmu stawka czynszu (167,67 złotych netto) nie przekraczała stawek rynkowych. Jak wskazał bowiem w swojej opinii biegły maksymalna stawka czynszu najmu wynosiła 260 złotych netto

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Z kolei zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Mając na uwadze fakt,

że wezwanie z dnia 19 września 2012 roku zostało doręczone pozwanej w dniu 27 września 2012 roku (okoliczność bezsporna) (k. 7), uzasadnione było żądanie odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 29 października 2012 roku.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych wyżej przepisów, orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd oparł się na dyspozycji przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Na koszty procesu poniesione przez powódkę składały się: opłata od pozwu w wysokości 41 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 180 złotych tytułem zwrotu zastępstwa procesowego.

W punkcie III wyroku na podstawie art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie kwotę 167,10 złotych tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych – wypłaconych tymczasowo ze Skarbu Państwa wydatków związanych z opinią biegłego.